

متن پرسش

سلام: ببخشید استاد می‌خواستم آگه ممکنه در مورد شعر هدهد صباى حضرت حافظ به مقدار توضیح بدهید (یک تفسیر مختصر از این شعر) و این که چه کسی خطاب به چه کسی این شعر را بیان می‌کند؟ معذرت می‌خواهم از این که وقتتون را گرفتم، ما را دعا کنید استاد ای هدهد صبا به سبا می‌فرستمت بنگر که از کجا به کجا می‌فرستمت حیف است طایری چو تو در خاکدان غم زین جا به آشیان وفا می‌فرستمت در راه عشق مرحله قرب و بعد نیست می‌بینمت عیان و دعا می‌فرستمت هر صبح و شام قافله یی از دعای خیر در صحبت شمال و صبا می‌فرستمت تا لشکر غمت نکند ملک دل خراب جان عزیز خود به نوا می‌فرستمت ای غایب از نظر که شدی همنشین دل می‌گویمت دعا و ثنا می‌فرستمت در روی خود تفرُّج صنع خدای کن کاینه خدای نما می‌فرستمت تا مطربان ز شوق منت آگهی دهند قول و غزل به ساز و نوا می‌فرستمت ساقی بیا که هاتف غییم به مژده گفت با درد صبر کن که دوا می‌فرستمت حافظ سرود مجلس ما ذکر خیر تُست بشتاب هان که اسب و قبا می‌فرستمت

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حافظ گزارش حال سلوکی خود را در این غزل دارد که چگونه نظر به مطلوب خود در عالمی بیرون از عالم خاکی دارد که در آنجا وفا یعنی حس حضور هست بدون هیچ نوع کثرت و قرب و بُعدی و راز دعای سالکان جهت چنین سیری است تا دل آن‌ها گرفتار غم دنیا نگردد و ماوراء دنیا با ملکوتیان زندگی کند که غایب از نظر و همنشین دل‌اند با ظهوری در جمال ولیّ الله. زیرا تو خودت ملکوتی هستی و در آینه‌ی وجودت می‌توانی خدا را به تماشا بنشینی و این قول و غزل موجب می‌شود تا اهل طرب متوجهی وجه ملکوتی انسان شوند و انسان‌ها خود را به دنیا نفروشند. باید روحیه‌ی پایداری در عبور از دنیا و نظر به حق را تقویت کرد. باید اسب و قبا برای حافظ فرستاد تا به زندگی‌ها برگردد و ما را متذکر رجوع ملکوتی‌مان بکند. موفق باشید